1749 Թուականներուն էր նաև Սահաթճի Եուսուֆ՝ Պոլսի Եուսուֆեանց նախահայրը։ Նոյն միջոցներն Ապրօյ Չէլէպին միջնորդելով Դրան մեծերուն՝ առաւ հայերուն համար Կրէտէի Քանտիա քաղաքին Յունաց Ս. Գէորգ եկեղեցին, որ այնուհետև կոչեցաւ Ս. Կարապետ։

Ասոնցմէ տասը – տասնեւհինգ տարի ետքը կու գան արքունի ոսկերիչ և դրամապետ Տիւզ Միքայէլ ամիրան, որուն ծագումն և վերջալքը վերն յիշեցինք անուանաբար և մահտեսի Տատ Առաքել ամիրան[1], համանուն գերդաստաններուն նախահայրերը, մեծահարուստ ըսուած Մուրատ ամիրան և Պաղտասար ու Մուրատեանց Գասպար ամիրաները[2]։

Ասոնք են, ըստ մեծի մասին, կարգ մը երկրորդական ամիրաներու և թարմատար աղաներու հետ՝ ակընցի նախնական ամիրաները, որոնց արտակարգ փայլելուն մեծ պատճառը կը թուի դարձեալ ինք՝ Նալեան Յակոբ պատրիարքը, երբ անոնց հօմշէրի՝ ակընցի ըլլալով ինք ալ Ջիմառայ գիւղէն։

Հինաւուրց այս ակընցիներուն յաջորդելով է՝ որ հետզհետէ կը ծլին ու կը մեծնան միւս ակընցի թանձրախօսիկ և խորամանկիկ ամիրաներն ալ, որ երևեցան ու ճոխացան մինչև 1840՝ իրենց երփնազանգուած ու առակի կարգ անցած վարպետորդիութիւններովը։

1760–1765ի միջոցը փայլած են մեծ Վէզիրին վաճառապետ՝ Պօղոս Ղազար և Ասլան Ամիրաները, որ Վէզիրին մեռնելէն ետքը բանտարկուեցան և բարեխօսութեամբ ազատեցան. բայց Ղազար ամիրան ինկաւ, և իրենց երեքին միանգամայն յաջորդեցին Ճանոսեանց Յարութիւն Սարգիս ոմն և Սաղայեան Մարտիրոս։

Նոյն 1750–63ի միջոցին է՝ որ կը շինուի հոյակապ

1. Կաղզուանցի Պօղոս վարդապետ՝ գրած է ոտանաւոր գովեստ մը ի Մահտեսի Տատ. Առաքել ամիրայ, տե՛ս ի տետրակն «Զունայնութենէ կենցաղոյս» տպեալ ի Պոլիս 1805:

2. Յիշատակարան ճաշոց գրոց, տպեալ երկրորդ անգամ ի Պոլիս 1793ին և հինգերորդ տպագրութիւն Նարեկի՝ 1774, ի յիշատակարանին: